

A pálinkán vett ördögök

Ez Kecőbe' történt. Vót Kecőbe' egy paraszt. Fát fuvaroztak innen valahonnan Kecőtő Tornaljára. Hát két igen rossz lovacskája vót; hát ő amit kapott a fuvaré', azt mindég elitta. Hazament részegen, hát a szekerből az asszony fogta ki a lovat, mer' ő mindé' részeg vót. Ami a kapott a fuvarkéé' mindég elitta. Hát bizony a lovacskák nagyon gyengék vótak. Hát aszongya, hogy: kifelé nem bírom hajtani, befelé nem bírom tartani! – mer' befelé a partról tolt a szeker a lovacskát.

Itten Tornalján a kocsmába betért. Bement oda egy kocsisember. Parádés kocsis vót, egy cifra ostor vót a kezébe', cifra nád nyellel. Azt mondja az öregnek, hogy:

– Atyus, vegye meg ezt az ostort!

– Szép ez az ostor, de nekem korbács kell a lovaknak, hogy tudjam hajtani.

– Ha ez az ostor ha a magáé lesz, a lovakra nem szabad rácsapni vele, akkor is fog menni! Vegye meg!

– Hát hogy adja?

– Fizessen egy decit – azt mondja –, oszt idadom magának! Há' látom – azt mondja –, hogy nagyon gyenge lovacskái vannak. De ne féljen semmit! De rá ne csapjon a lóra, mer' akkor – azt mondja – kerek nem marad a szekerbe'! Hát ne próbáljon rácsapni! Elég ha felette fog majd suhantani.

Megörút a paraszt, megvette.

– Otthon is – azt mondja – csak hagyja úgy a szekeren az ostornyelet, az ostorval, mint máskor, mikor a korbács ott vót magának. Tegye oda a korbács mellé!

– Jól van.

A szegény asszony, a felesége otthon szokott dolgozni. Megyen, hogy a lovat kifogja; má' a két ló az ólba' áll, a szakajtón má' ott vót az a csöpp zab vagy valami abrak. Leterítve a pokróc a földre, a zab meg szemenkint kétféle számolva. Egy szem zabbal több vót! Az egyik nem akarta átadni.... – olyan kis ördögök, két kis veres ember vót. Két picit veres ember vót bent. Verekedtek, nem akarták az egy szem zabot kétféle törni. A másik meg azt mondja, hogy egy szemvel több van, azt kétféle kell törni. Az asszony mikor ezt meglátta, kiszaladt az ólból.

- Ember, végem van! Kis kocsisok vannak!
- Mondtam, hogy ne menj az ólba máma!

No, kérem szépen, má' másnap, mikor befogta, hát má' a fát, mikor ment Tornalja felé, hát hogy szokta korbácsolni a lovat, megforgatta az ostort, a szekeren alig maradt vagy két darab fa, úgy mentek a két ló. Majd a kerekek hulltak ki belőle. A kis ördögök [csinálták]. Azt megvette egy deci pályinkaé'.